

Casa Salvadora Font de Dalmau. Can Font

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: c/ Major, 45

Coordenades:

Latitud: 41.23643
Longitud: 1.80978
UTM Est (X): 400258
UTM Nord (Y): 4565687

Classificació

Número de fitxa: 08270-162
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Eclecticisme Historicista Contemporani
Segle: XIX
Any: 1898
Autoria de l'element: Salvador Vinyals i Sabaté (1847-1926)
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: Segons la normativa del Pla Especial és obligat conservar la façana íntegrament.
Protecció: Legal
Observacions protecció: Pla Especial, 162. 2006
Número inventari: IPA-11974
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 62204DF0605N
Autoria de la fitxa: Núria Nolasco Azuaga

Descripció

Edifici situat entre mitgeres i que presenta un alçat de tres nivells (pb + 2p). Malgrat tractar-se d'una obra projectada per Salvador Vinyals, la seva composició es caracteritza per l'ús de fórmules més manieristes que renaixentistes, derivades del repertori formal habitual de grans figures italianes com Paladi i Serli. La planta baixa està treballada íntegrament en pedra, mentre que en els pisos superiors es combina el revestiment -que imita un parament de maó massís- amb la pedra emprada en els elements arquitectònics i en les dues pilastres dels extrems que emmarquen la composició. Dominen les visuals horitzontals que es veuen emfatitzades per la balconada del primer pis i pel joc d'elements de cornisament.

A la planta baixa s'identifiquen dues obertures amb forma d'arc rebaixat; es tracta, concretament, d'una porta i una finestra amb els brancals i les llindes conformades per carreus de pedra motllurats. La finestra disposa també d'ampit i de barana metàl·lica profusament decorada amb palmetes, volutes i elements geomètrics.

L'element més singular del frontis és, però, el balcó que se situa en el pis principal, conformat per una volada que s'estén en tota l'amplada de la façana; està realitzada amb llosanes de pedra amb el perfil graonat i se sustenta sobre cinc mènsules en forma de voluta. Disposa també d'una barana metàl·lica, de fundició, que presenta els barrots decorats per elements geomètrics situats en la zona del sòcol i sota el passamà. L'obertura que dona accés a aquest balcó ocupa una posició central i presenta forma rectangular, amb els brancals i la llinda de pedra que sobresurten lleugerament del plom del mur, tot i que recuperen la seva línia en la seva cara interna. La llinda descansa sobre dues columnes jòniques i està decorada amb rosasses en relleu. Just sobre d'ella s'identifica una voluminosa cornisa motllurada, decorada amb antefixes en els extrems i coronada amb una rosassa situada en el centre.

En el segon pis es localitza una doble obertura sense cap element decoratiu, de forma rectangular i amb un pilar central. El frontis clou amb una cornisa motllurada suportada per permòdols i, probablement, amb la barana que delimita el terrat transitable de la finca.

Observacions:

Segons els Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges, aquest edifici disposa del tipus de protecció IV. Forma part del Conjunt 12 que inclou diferents exemples d'arquitectura sitgetana representativa del segle XVIII i XIX i altres construccions més recents, però significatives com a fites urbanes del centre de la vila.

Història

Amb data de 2 de novembre de 1898, Salvadora Font de Dalmau, propietària d'un terreny en el casc urbà de Sitges, s'adreça a les autoritats municipals per tal d'obtenir la llicència necessària per a construir en ell una casa. L'edifici va ser projectat per l'arquitecte Salvador Vinyals, segons consta als plànols que conté l'expedient administratiu; el permís d'obres va ser concedit aquell mateix dia (Arxiu Històric de Sitges. Sèrie: Obres i Urbanisme. Caixa 1896-1902).

Pel que fa a l'autor de l'edifici, Salvador Vinyals i Sabaté [mestre d'obres-1868; arquitecte-1877], cal dir que és autor de diverses obres en l'Eixample barceloní. Entre altres obres, comparteix amb Antoni Robert l'autoria del nou monestir de Sant Pere de les Puelles a Sarrià i amb Domènec i Estapà, el projecte de la presó Model de Barcelona. A Sitges és un bon exponent de l'estil neorenaixentista que es desenvoluparà dintre del eclecticisme.

Bibliografia

Arxiu Històric de Sitges. Sèrie: Obres i Urbanisme. Caixa 1896-1902.

COLL, I. (2001) "Arquitectura de Sitges. 1800-1930". Sitges

MONTE, M.A. (1986) Inventari del Patrimoni Arquitectònic (IPA) 11974

Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges (2006)

